

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 lipca 1989 r.

Nr 16

UCHWAŁY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU:

- Poz.:**
113 — nr V/37/89 z dnia 28 lutego 1989 r. w sprawie planu finansowo-rzeczowego województwa gdańskiego na 1989 r.
114 — nr V/38/89 z dnia 28 lutego 1989 r. w sprawie uchwalenia ramowego programu działania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na okres kadencji w latach 1988—1992.
115 — nr V/40/89 z dnia 28 lutego 1989 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji za rok 1988.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY GDAŃSKIEGO

- 116 — nr 26/89 z dnia 29 lipca 1989 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej w województwie gdańskim.

113

UCHWAŁA Nr V/37/89

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 28 lutego 1989 r.

w sprawie planu finansowo-rzeczowego województwa gdańskiego na 1989 r.

Na podstawie art. 36 ust. 1 i art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (j.t. w Dz. U. z 1988 r. Nr 26, poz. 183), art. 14 i art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) oraz art. 45, art. 46, art. 65 ust. 3 pkt. 3 i art. 68 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1984 r. Nr 56, poz. 283; z 1985 r. Nr 59, poz. 296; z 1986 r. Nr 42, poz. 202; z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 131) w związku z uchwałą nr 202/88 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1988 r. w sprawie centralnego planu rocznego na 1989 r., Wojewódzka Rada Narodowa — po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Przestrzennego oraz Komisji Gospodarki Finansowej — uchwała, co następuje:

§ 1

Ustala się, że plan finansowo-rzeczowy województwa gdańskiego na 1989 r. — zwany dalej „planem i budżetem” — obejmuje:

- 1) wojewódzki plan finansowo-rzeczowy na 1989 r.,
- 2) informację i prognozy rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego w 1989 r.,
- 3) ustalenia Centralnego Planu Roczego na 1989 r. w zakresie polityki gospodarczej Państwa i zadań szczegółowych dla województwa.

§ 2

1. Uchwała się wojewódzki plan finansowo-rzeczowy na 1989 r. stanowiący załącznik nr 1.*)

2. Akceptuje się informacje i prognozy rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego w 1989 r. zawarte w załączniku nr 2.*)

2. Przyjmuje się do wiadomości i stosowania ustalenia Centralnego Planu Roczego na 1989 r. w zakresie polityki gospodarczej Państwa i zadań szczegółowych dla województwa, zawarte w załączniku nr 3.*)

§ 3

Ustala się, że określone w planie i budżecie kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego podporządkowane są następującym celom:

- 1) poprawie zaopatrzenia ludności w żywność — drogą wzrostu jej produkcji na terenie województwa,
- 2) poprawie warunków życia w miastach i na wsi — poprzez rozwój gospodarki miejskiej i tworzenie dogodnych warunków rozwoju budownictwa mieszkaniowego,
- 3) poprawie stanu środowiska naturalnego — drogą realiza-

cji organizacyjnych i inwestycyjnych przedsięwzięć ochronnych,

- 4) przyspieszeniu zmian strukturalnych gospodarki — poprzez wdrażanie postępu naukowo-technicznego oraz zwiększanie oszczędności surowców, materiałów i energii,
- 5) umacnianiu roli samorządu miast i gmin — poprzez konsekwentne decentralizowanie zadań i uprawnień oraz wdrażanie założeń Gdańskiej Inicjatywy Społeczno-Gospodarczej.

§ 4

1. Uchwała się dochody budżetu wojewódzkiego na 1989 r. w wysokości 70.764.162 tys. zł oraz wydatki tego budżetu w wysokości 70.764.162 tys. zł — zgodnie z załącznikiem nr 1.*)

2. Uchwała się rezerwę budżetową na nieprzewidziane wydatki w wysokości 173.679 tys. zł.

3. Ustala się udziały w dochodach własnych rad narodowych oraz dotacje dla budżetów rad narodowych — zgodnie z załącznikiem nr 1.*)

4. Ustala się odpisy na fundusz zasobowy w wysokości: 1,2% w relacji do wydatków bieżących, 0,3% poniżej którego poziom tego funduszu nie może być zmniejszony.

§ 5

1. Przychody zakładów budżetowych, środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych budżetu wojewódzkiego w 1989 r. wyniosą 3.523,3 mln zł, w tym:

— dotacje z budżetu: 477,0 mln zł, zaś rozchody wyniosą 3.692,3 mln zł, w tym

— wpłaty do budżetu: 4,7 mln zł.

2. Przychody funduszy celowych w 1989 r. wyniosą 17.283,0 mln zł, zaś rozchody wyniosą 17.844,7 mln zł — zgodnie z załącznikiem nr 1.*)

§ 6

1. Przyjmuje się do wiadomości informację o dochodach i wydatkach budżetu województwa na 1989 r. — zgodnie z załącznikiem nr 2.*)

2. Przyjmuje się do wiadomości, że przychody zakładów budżetowych, środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych budżetu województwa wyniosą w 1989 r. 13.420,3 mln zł, w tym dotacje z budżetu 6.377,5 mln zł, natomiast rozchody wyniosą 15.345,4 mln zł, w tym wpłaty do budżetu 6,2 mln zł — zgodnie z załącznikiem nr 2.*)

3. Przyjmuje się do wiadomości przychody funduszy celowych województwa na 1989 r. w wysokości 20.653,2 mln zł, w tym dotacje z budżetu 2.378,5 mln zł, oraz rozchody w wysokości 23.254,0 mln zł — zgodnie z załącznikiem nr 2.*)

§ 7

Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania przeniesień kredytów budżetowych między działami i rozdziałami. Przeniesienie kredytów między działami wymaga uprzedniej opinii Komisji Gospodarki Finansowej, a o przeniesieniu kredytów między rozdziałami powiadamia się Komisję Gospodarki Finansowej Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 8

Upoważnia się Wojewodę Gdańskiego do:

- 1) dysponowania rezerwą budżetową na nieprzewidziane wydatki,
- 2) dokonywania przeniesień kredytów między paragrafami budżetu,
- 3) korekty dotacji ogólnych bądź udziałów ustalonych dla rad narodowych stopnia podstawowego w przypadku nie przejścia proponowanych do decentralizacji zadań,
- 4) zmian w planach funduszy celowych, polegających na przenoszeniu środków między zadaniami rzeczowymi, ustalonymi w planach poszczególnych funduszy — za zgodą właściwych Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 9

1. Ustala się nakłady inwestycyjne pozostające w gestii Wojewódzkiej Rady Narodowej w kwocie 16,7 mld zł.

2. Upoważnia się Wojewodę Gdańskiego w porozumieniu z Komisją Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Przestrzennego oraz Komisją Gospodarki Finansowej Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania zmian w zakresie inwestycji budżetowych w okresie II-go półrocza, umożliwiając racjonalne i pełne wykorzystanie środków.

§ 10

Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do:

- 1) inspirowania i podejmowania działań na rzecz osiągnięcia celów określonych w § 3 przy zachowaniu zasady rozwijania stosunków rynkowych, a zwłaszcza:
 - a) kontynuowania działań dla wzrostu przedsiębiorczości i efektywności ekonomicznej w terenowych przedsiębiorstwach produkcyjnych,
 - b) eliminowania nieefektywnych producentów, technologii i wyrobów oraz produkcji nadmiernie materiałochłonnej i energochłonnej,
 - c) tworzenia warunków dla rozwoju rynku zaopatrzenia, szczególnie dla ludności, zarówno w artykuły przemysłowe jak i spożywcze — wykorzystując politykę demonopolizacji,
 - d) zaostrożenia nadzoru i kontroli w zakresie degradacji środowiska przyrodniczego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 2) przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej informacji o zmianach w budżecie wojewódzkim dokonywanych w 1989 r. na podstawie decyzji władz centralnych oraz uruchamiające rezerwy na nieprzewidziane wydatki — łącznie ze sprawozdaniem z realizacji planu i budżetu za 1989 r.
- 3) opracowania zasad określających kryteria racjonalnego gospodarowania środkami poszczególnych funduszy celowych — dla realizacji zadań rocznych i wieloletnich finansowanych z funduszy celowych; projekty tych zasad winny być zaopiniowane przez zainteresowane Komisje, a zbiorcze stanowisko będzie przedłożone Wojewódzkiej Radzie Narodowej na sesji oceniającej wykonanie wojewódzkiego planu rocznego za 1988 r.;
- 4) przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej — na pierwszej sesji w II półroczu 1989 r. — oceny wykonania budżetu za I półrocze i jego prognozy do końca bieżącego roku wraz z propozycjami zagospodarowania ponadplanowych dochodów; propozycje te będą przedmiotem oceny poszczególnych Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej;
- 5) przeanalizowania wniosków i postulatów zgłoszonych przez Komisje oraz radnych na sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej i udzielenia informacji o sposobie ich załatwienia.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
T. Langer

*) Załączników do powyższej uchwały nie ogłasza się w niniejszym Dzienniku Urzędowym. Tekst tej uchwały wraz

z załącznikami (i wprowadzającymi objaśnieniami) wydano w formie broszury powielonej, którą zainteresowanym osobom mogą udostępnić: Wojewódzka Komisja Planowania, Biuro WRN i Wydział Finansowy Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku.

114

UCHWAŁA Nr V/38/89

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 28 lutego 1989 r.

w sprawie uchwalenia ramowego programu działania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na okres kadencji w latach 1988—1992.

Na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (j.t. w Dz. U. z 1988 r. Nr 26, poz. 183) Wojewódzka Rada Narodowa uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwała się ramowy program działania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na okres kadencji w latach 1988—1992 w formie otwartej, pozwalającej na włączenie do niego ważnych postulatów społeczeństwa podnoszonych w kampanii wyborczej do Sejmu PRL w 1989 r.*) — stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Zadania określone w ramowym programie (§ 1) będą konkretyzowane w rocznych planach Wojewódzkiej Rady Narodowej i jej organów.

§ 3

Przyjmuje się do wykonania harmonogram realizacji wniosków i postulatów z kampanii wyborczej do rad narodowych w 1988 r., stanowiący załącznik nr 2**) do niniejszej uchwały.

§ 4

Uchwała się problemowe tematy sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej na okres kadencji 1988—1992, stanowiące załącznik nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
T. Langer

*) Fragment paragrafu 1 powyższej uchwały dotyczący „postulatów społeczeństwa podnoszonych w kampanii wyborczej do Sejmu PRL w 1989 r.” odnosi się aktualnie do do postulatów społeczeństwa zgłoszonych w toku kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu PRL w 1989 r., gdyż po uchwaleniu przez Wojewódzką Radę Narodową w Gdańsku cytowanej uchwały nr V/38/89 z dnia 28 lutego 1989 r.

1) Sejm w dniu 7 kwietnia 1989 r. uchwalił:

- a) ustawę o zmianie Konstytucji PRL (Dz. U. z 1989 r. Nr 19, poz. 101) prowadzącej m. in. do wyboru Sejmu i Senatu,
- b) Ordynację wyborczą do Sejmu PRL... (Dz. U. z 1989 r. Nr 19, poz. 102),
- c) Ordynację wyborczą do Senatu PRL (Dz. U. z 1989 r. Nr 19, poz. 103),

2) Rada Państwa na podstawie i w wykonaniu powyższych ustaw (Ordynacji) uchwałą z dnia 13 kwietnia 1987 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 109) zarządziła wybory do Sejmu i Senatu PRL na niedzielę 4 czerwca 1989 r.

**) Harmonogramu stanowiącego załącznik nr 2 do powyższej uchwały nr V/38/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku nie ogłasza się w niniejszym Dzienniku Urzędowym.

Załącznik nr 1 do uchwały nr V/38/89
Wojewódzkiej Rady Narodowej w
Gdańsku z dnia 28 lutego 1989 r.

Ramowy program działania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na okres kadencji w latach 1988—1992.

Wstęp

Niniejszy program opracowany został w oparciu o analizę wniosków i postulatów, zgłoszonych w czasie kampanii wyborczej.

Komisje WRN dokonały gruntownej oceny sytuacji społeczno-gospodarczej województwa. Uwzględniono stopień wykonania bieżącego planu pięcioletniego na lata 1986—1990. Oceniono zgodność realizacji zadań społeczno-gospodarczych z kompleksowym programem rozwoju województwa do 2000 roku. Rozpatrzono i akceptowano Gdańską Inicjatywę Samorządowo-Gospodarczą, która wychodzi naprzeciw oczekiwaniom społeczeństwa i potrzebom województwa. Oceny i wnioski, a także propozycje własne WRN przedłożono Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów PRL, uzyskując poparcie i akceptację.

Uwzględniając dokonane analizy oraz decyzje władz państwowych, ustala się następujące główne cele programowe Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na kadencję w latach 1988—1992:

- 1) poprawa zaopatrzenia w żywność — drogą wzrostu produkcji i przetwórstwa żywności na terenie województwa,
- 2) poprawa warunków życia w miastach — poprzez likwidację progów rozwojowych gospodarki miejskiej i stworzenie dogodnych warunków dla zwiększenia budownictwa mieszkaniowego,
- 3) powstrzymanie pogarszania się stanu środowiska naturalnego — drogą przyspieszenia budowy urządzeń i instalacji ochronnych w województwie,
- 4) przyspieszenie tempa zmian strukturalnych w gospodarce województwa — poprzez ścisłe rozwijanie i unowocześnianie form gospodarowania w oparciu o nowe możliwości jakie stwarza reforma gospodarstwa,
- 5) umocnienie roli samorządu miast i gmin — poprzez konsekwentne stosowanie i rozwijanie w praktyce Gdańskiej Inicjatywy Samorządowo-Gospodarczej.

1. Poprawa zaopatrzenia w żywność.

Poprawę żywienia ludności osiągnie się głównie przez rozwój produkcji rolnej w samym województwie.

W szerszym niż dotąd zakresie upowszechniane będą kompleksowe technologie produkcji roślinnej oraz intensywne technologie produkcji zwierzęcej z szerszym stosowaniem materiału hodowlanego o wysokiej wartości genetycznej. Głównym celem pozostaje uzyskanie do 1992 r. wyważonego wzrostu pogłowia bydła co najmniej o 2%.

W wyniku poprawy agrotechniki oraz postępu biologicznego możliwe jest zwiększenie wydajności zbóż o 4%, tj. do 34 q/ha, buraków cukrowych o 13,6%, tj. do 360 q/ha, oraz ziemniaków o 10,6%, tj. do 220 q/ha.

Kontynuowane będą roboty melioracyjne na obszarze około 2000 ha rocznie. Niezbędne na ten cel środki przeznaczy z budżetu Wojewódzka Rada Narodowa.

Większe niż dotąd będą dotacje Wojewódzkiej Rady Narodowej do budowanych na wsi wodociągów.

W latach 1991—1995 planuje się, zgodnie z decyzją KERM, budowę dużego elewatora zbożowego i młyna w Gdańsku oraz odtworzenie Zakładów Mięsnych w Gdańsku na nowej niekonfliktowej lokalizacji.

Niezależnie od tych wielkich inwestycji podstawowych, tworzone będą jak najlepsze warunki do rozwijania przetwórstwa żywności w małych zakładach.

W tym celu Wojewódzka Rada Narodowa przeznaczać będzie środki z funduszu przedsięwzięć gospodarczych na budowę i modernizację małych masarni, mleczarni, przetwórnictwa owocowo-warzywnych. Do 1990 r. możliwe jest uzyskanie w małych przetwórnictwach RSP i PGR przetworów mięsnych w ilości 2200 ton rocznie.

Dodatkowe środki, wyższe niż dotąd, przeznaczy się na rekultywację gruntów. Umożliwi to przywracanie rolnictwu rocznie 300—400 ha gruntów i remont 40—50 km dróg.

Dla uzyskania większych dostaw ryb konieczne są zmiany

w systemie ekonomicznym i finansowym, a także odpisów dewizowych przedsiębiorstw rybackich poprzez stworzenie im możliwości odtworzenia floty połowowej. Rybołówstwo morskie i przemysł rybny powinien być zaliczony do działu gospodarki żywnościowej i korzystać z preferencji wynikającej z polityki gospodarczej Państwa — tak jak rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy. Ważnym czynnikiem poprawy zaopatrzenia w żywność będzie poprawa warunków życia na wsi poprzez tworzenie warunków rozwoju budownictwa mieszkaniowego rolników, usług, infrastruktury komunalnej i socjalnej.

2. Poprawa warunków życia w miastach.

Osiągnięcie tego celu wymaga likwidacji, a tam gdzie to jest jeszcze możliwe, złagodzenia tzw. progów rozwojowych gospodarki miejskiej. Dotyczy to zapewnienia ciepła i wody, a także poprawy komunikacji masowej.

Ze względu na skalę i stopień technicznej komplikacji rozwiązanie tych problemów wymaga skoncentrowanego wysiłku całego województwa, a także — w indywidualnych przypadkach — pomocy Państwa.

W latach 1988—1992 kontynuowana będzie budowa nowego ujęcia wody z rzeki Redy. Ujęcie wody Reda III zapewni poprawę zaopatrzenia w wodę Gdyni, Redy i Rumi, a także umożliwi rozbudowę miasta Gdyni w kierunku zachodnim. Budowa ujęcia łącznie z instalacjami uzdatniającymi wodę oraz zagospodarowaniem ochronnym doliny w.w. rzeki, wspomaganą będzie od 1990 r. — zgodnie z decyzją KERM — udziałem finansowym budżetu centralnego. W celu uzyskania doraźnej poprawy zaopatrzenia w wodę miasta Gdyni, do roku 1990 zostanie wykonana magistrala zasilająca z ujęcia wody w rejonie Gdańsk—Osowa.

Dla poprawy jakości wody w Gdańsku kontynuowane będą prace nad zagospodarowaniem ochronnym doliny rzeki Raduni oraz poszukiwane i stosowane będą nowe rozwiązania techniczne, poprawiające jakość wody surowej wpływającej do ujęcia w Straszynie. Do 1990 r. ukończona zostanie druga magistrala ze Straszyna do Gdańska, co — łącznie z budową zbiorników wyrównawczych „Migowo” i „Sobieski” — wydatnie poprawi pewność zasilania miasta w wodę.

W latach 1989—1992 wybudowany zostanie wodociąg helski z Władysławowa do Juraty, który zapewni mieszkańcom półwyspu zdrową wodę z ujęcia we Władysławowie.

W okresie kadencji kontynuowana będzie rozbudowa elektrociepłowni w Gdańsku i Gdyni o kolejne jednostki ciepłownicze. W 1989 r. uruchomiony zostanie blok ciepłowniczy BC-50 w Gdyni, a w 1991 roku analogiczny blok w elektrociepłowni gdańskiej. Kolejny blok ciepłowniczy BC-50 zostanie wybudowany w Gdyni w latach 1990—1992, a budowa dodatkowych kotłowni wodnych w elektrociepłowni gdańskiej zostanie rozpoczęta w 1992 r. Inwestycje te zostaną zrealizowane wspólnie ze środków Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego i budżetu Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Ponadto planuje się budowę rejonowej ciepłowni „Zachód” w Starogardzie i rozbudowę w Redzie, a także budowę nowych kotłowni w Kościerzynie i Władysławowie. W 1989 r. rozstrzygnięty zostanie sposób docelowego zapewnienia ciepła dla aglomeracji gdańskiej. Wybór wariantu w postaci budowy nowej dużej elektrociepłowni lub doprowadzenia ciepła z EJ „Żarnowiec”, zgodnie z decyzją KERM, nastąpi w I kwartale 1989 r.

W latach 1989—1992 nastąpi koncentracja robót drogowych na ciągach poprzecznych, usprawniających komunikację w aglomeracji gdańskiej. Rozbudowana i zmodernizowana zostanie w całości trasa W—Z od wylotu na kierunek warszawski po obwodnicę trójmiejską. Zakończony zostanie ciąg ulicy Wielkopolskiej w Gdyni, łącznie ze zmodernizowaniem jej wylotu na drogę główną aglomeracji. Przejedźnia stanie się na całej długości trasa Kwiatkowskiego w Gdyni. Usunięte zostaną zagrożenia awaryjne poprzez wymianę do 1990 i 1991 r. wiaduktów w rejonie Rafinerii w Gdańsku. Poprawi się obsługa komunikacyjna południowych dzielnic Gdańska poprzez wprowadzenie linii tramwajowej na Chełm oraz ukończenie ciągu komunikacyjnego na Morenie i zmodernizowanie ulicy Słowackiego. Zaplecze techniczne komunikacji miejskiej powiększy się o bazy w Gdyni, Tczewie i w Gdańsku. Szybkiej kolei miejskiej udostępniony będzie w 1992 r. odcinek torów do Gdańska—Śródmieścia, a w roku 1989 elektrowozownia Gdynia-Cisowa. W pierwszym półroczu 1989 r. ustalony zostanie, zgodnie z decyzją KERM, spo-

sób skomunikowania południowych dzielnic Gdańska ze śródmieściem poprzez wybranie wariantu SKM lub wariantu kombinowanego — zależnie od wyników analizy ekonomicznej.

Zrealizowanie w latach 1989—1992 wymienionych wyżej zadań poprawi trudne obecnie warunki bytowania w miastach, umożliwi — bez szkody dla już zamieszkujących — dalszą rozbudowę miast, a tą drogą łagodzenie problemu mieszkaniowego.

Podstawą usprawnień komunikacji miejskiej winny być zmiany jej systemu ekonomiczno-finansowego i organizacyjnego. W szczególności należy zmierzać do wdrożenia intensywnego miernika dotowania (‰ w stosunku do osiągniętych dochodów ze sprzedaży), upowszechnienia biletów okresowych oraz ograniczenia ulg i zwolnień w opłatach. Zapewnić to winno odciążenie budżetu województwa na korzyść potrzeb oświaty i ochrony zdrowia.

Największy udział w nowym budownictwie mieszkaniowym — około 60% — stanowić będzie budownictwo spółdzielcze wielorodzinne, jako podstawowa forma zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Kontynuowana będzie rozwinęta w ostatnich latach inicjatywa organizowania małych spółdzielni powszechnych i zakładowych dla realizacji skoncentrowanego budownictwa indywidualnego, małych domów mieszkalnych oraz budownictwa wielorodzinnego na lokalizacjach plombowych.

Terenowe organy administracji państwowej będą udzielać pomocy w zakresie pozyskiwania i uzbrajania terenów, zapewnienia niezbędnych środków kredytowych oraz pozyskiwania materiałów, głównie pochodzących z lokalnej produkcji. Utrzymana zostanie realizacja budownictwa komunalnego, finansowanego z terenowych funduszy mieszkaniowych oraz budownictwa mieszkaniowego zakładów pracy, które powinny w większym stopniu partycypować w pozyskiwaniu i uzbrajaniu terenów budowlanych. Z budżetu rad narodowych finansowane będzie budownictwo rotacyjne, które do 1992 r. powiększy się o dalsze 200—300 mieszkań.

Wprowadzona zostanie kompleksowa ewidencja potrzeb lokalowych. Pozwoli to na wypracowanie właściwej i opartej o jednolite kryteria polityki lokalowej w województwie.

Efekty nowego budownictwa mieszkaniowego i gospodarki remontowej, a także przewidywane działania organizacyjne podejmowane w ramach realizacji rządowego programu przyspieszenia budownictwa mieszkaniowego w województwie gdańskim, powinny przynieść po 1990 r. stopniowo łagodzenie trudnej sytuacji mieszkaniowej. Realne jest uzyskanie w okresie najbliższych czterech lat, wielkości ogólnej budownictwa mieszkaniowego w wysokości 7—8 tysięcy mieszkań rocznie, we wszystkich formach organizacji i własności.

W celu przeciwdziałania dalszym procesom dekapitalizacji państwowych zasobów mieszkaniowych, zwiększone będą środki finansowe na ten cel. Rozszerzony zostanie zakres remontów i modernizacji starej substancji mieszkaniowej obejmujący od 280—310 budynków rocznie.

W telekomunikacji kontynuowane będą działania zmierzające do poprawy sytuacji odnośnie potrzeb społeczeństwa na usługi telekomunikacyjne. Realizowane i podejmowane będą przedsięwzięcia związane z rozbudową i budową central telefonicznych, sieci telefonicznej, a także z maksymalnym wykorzystaniem istniejących urządzeń. Zakłada się, że średnio rocznie przyłączanych do sieci będzie około 7 tys. abonentów. Pozwoli to uzyskać na koniec 1992 r. około 170 tys. abonentów telefonicznych.

W latach 1989—1992 nastąpi rozbudowa centrali międzydzielnicowej w Gdańsku o 2400 łączy oraz rozbudowa central o 7500 NN w Tczewie i Kościerzynie. Ponadto realizowane będą 2 centrale na 200 NN w Gdańsku-Przeróbce oraz 4 centrale po 1000 NN w Gdańsku-Morenie, Sopocie-Brodwinie i Gdyni-Grabówku oraz w Gdyni-Pustkach Cisowskich.

3. Powstrzymanie pogarszania się stanu środowiska naturalnego.

Dla osiągnięcia tego celu kontynuowany będzie program budowy oczyszczalni ścieków i kanalizacji oraz ograniczanie zrzutów zanieczyszczeń ze statków, zakładów przemysłowych i portów.

W latach 1988—1992 zakończona będzie budowa i rozbudowa oczyszczalni ścieków: „Dębogórze I” dla Gdyni, Rumi, Redy i Władysławowa, „Swarzewo” dla Pucka i Władysławowa oraz w Jastarni, Przdokowie i Żukowie.

Kontynuowana będzie budowa I-go etapu i rozpoczęte zo-

staną kolejne etapy budowy oczyszczalni ścieków „Wschód” dla Gdańska, Sopotu i Pruszcza Gdańskiego, a także nowe oczyszczalnie ścieków w Tczewie, Kościerzynie, Pelplinie, Skórczu, Helu, Cedrach Wielkich, Zblewie, Chmielnie i Steżycy. Zakończy się kanalizowanie Orłowa, skąd ścieki zostaną skierowane do oczyszczalni w Dębogórze.

Wielce pomocne dla programu poprawy stanu środowiska jest stanowisko KERM, który akceptował konieczność przyspieszenia budowy oczyszczalni ścieków w Gdańsku i Gdyni. Zgodnie z ustaleniami dokonanymi w dniu 23 listopada 1988 r. na wyjazdowym posiedzeniu KERM w Gdańsku, budowa II-gich etapów części biologicznych oczyszczalni ścieków „Dębogórze” i „Wschód” zostanie przyspieszona i rozpoczęta w 1990 r. jako inwestycje centralne w ramach zamówień rządowych. Decyzja ta daje realną szansę na ukończenie przed 1994 r. pełnego programu budowy oczyszczalni ścieków na wszystkich ciekach wodnych spływających do Zatoki Gdańskiej. Powinno to spowodować powszechnie oczekiwany społecznie skutek, polegający na zapoczątkowaniu — w końcu kadencji — procesu samooczyszczania wód Zatoki Gdańskiej.

Tworzone będą warunki do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego poprzez budowę i rozbudowę scentralizowanych źródeł ciepła w miastach, modernizację ciągów technologicznych i instalację urządzeń odpylających oraz pierwszych eksperymentalnych instalacji odsiarczania spalin.

Przykładowo, w ramach inwestycji przedsiębiorstw, Gdańskie Zakłady Nawozów Fosforowych instalują bardziej sprawne układy odpylające, zmniejszające emisję pyłów z młynowni fosforytów z 16 do 2,5 kg/ha, oraz zmodernizują instalację do podwodnej konwersji w ramach przebudowy oddziału produkcji kwasu siarkowego ze 100 na 300 tys. ton/rok. Montowane są elektrofiltry zmniejszające zanieczyszczenia pyłowe przez EC II w Gdańsku i EC III w Gdyni. Gdańskie Zakłady Rafineryjne, poza instalacją do utylizacji odpadów, podejmują zagospodarowanie strefy ochronnej zakładu.

Kontynuowane będą badania i obserwacje stanu środowiska naturalnego dla stwierdzenia zachodzących w nim zmian. Skuteczniej egzekwowane będą kary za degradację środowiska i dyscyplinowanie procesów technologicznych w zakładach przemysłowych.

Podjęte zostaną działania dla uzyskania efektywniejszej niż dotąd ochrony brzegów morskich, a w szczególności usunięcia zagrożenia Półwyspu Helskiego. Wojewódzka Rada Narodowa podejmie inicjatywę budowy oczyszczalni ścieków na całej długości Wisły przez inne województwa.

4. Przyspieszenie zmian strukturalnych w gospodarce województwa.

Stan głębokiej nierównowagi rynkowej, trudności zaopatrzeniowe handlu, wymagają dokonania zmian w strukturze produkcji. Rozwinięcia wymaga sektor usług bytowych i usług społecznych.

Osiągnięcie tego celu odbywać się będzie drogą świadomego wyboru nowych rodzajów produkcji w istniejących przedsiębiorstwach i zakładach oraz poprzez organizowanie nowych przedsiębiorstw w oparciu o istniejącą i niedostatecznie wykorzystany majątek produkcyjny.

Nasileniu ulegną procesy upadłościowe, likwidacyjne oraz demonopolizacyjne w gospodarce województwa. Przyspieszy się dzielenie dużych, wielozakładowych przedsiębiorstw poprzez usamodzielnianie ich oddziałów i zakładów. Rozwijany będzie rynek kapitałowy poprzez utworzenie kolejnych instytucji kredytowych, ubezpieczeniowych oraz emisję akcji. W latach 1989—1990 zorganizowane zostaną na terenie województwa, specjalne strefy ekonomiczne intensywnej współpracy z kapitałem zagranicznym. Zapoczątkowana zostanie integracja miast portowych z działającym na ich terenie kompleksem portowo-przemysłowym.

Integracja terytorialna i gospodarza obszarów portowych w Gdańsku, Gdyni, Pucku, Władysławowie, Jastarni i w Helu z obszarami miast, powinna wyłonić jednostki zarządzające tymi obszarami. Jednostki te stanowić będą wspólne przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, Skarbu Państwa, Wojewódzkiej i miejskich rad narodowych. Dochody z dzierżaw terenowych oraz opłat portowych stanowić będą źródło finansowania rozwoju samych portów oraz miast, w których są położone.

Użytkownicy obszarów portowych będą wносить na rzecz miasta opłaty w postaci podatku od zatrudnienia oraz ustalonych ustawowo części podatku dochodowego i obrotowego.

Utrzymana zostanie w okresie kadencji wysoka dynamika wzrostu produkcji i usług drobnej wytwórczości we wszystkich sektorach organizacji i własności. Przewiduje się, że potencjalne możliwości wzrostu produkcji i usług w zakładach spółdzielczych, spółkach i u prywatnych wytwórców wyniosą około 10—12% rocznie. Rozwój tego sektora będzie wspierany zwłaszcza w tych inicjatywach, które wzbogacą rynek w towary i usługi, służyć będą rozwojowi rolnictwa i gospodarki mieszkaniowej.

Przestrzegana będzie zasada otwartości rynku, to znaczy szerokiego doń dostępu wszystkich podmiotów gospodarczych, producentów, pośredników, handlowców we wszystkich formach organizacji i własności. Rady narodowe w celu popierania rozwoju handlu i usług na swoim terenie, będą udzielać ulg inwestycyjnych, ulg w opłatach i dzierżawach, ułatwiać będą przydział lokali usługowych oraz działek budowlanych na cele inwestycyjne.

W 1992 r. wskaźnik powierzchni handlowej na 1000 mieszkańców powinien wynieść 374 m² — wobec 320 m² w 1987 r. W tym czasie wybudowane zostaną wielkie domy handlowe w osiedlach Chełm i Zaspą w Gdańsku. Na cele handlowe zaadaptowany zostanie hangar lotniczy na Zaspie oraz gruntownie zmodernizowana będzie gdańska hala targowa. Wyrówna to istniejące obecnie rażące dysproporcje w wielkości sieci handlowej między Gdańskiem a innymi miastami województwa i kraju. Niezależnie od wielkich inwestycji handlowych kontynuowana będzie budowa osiedlowych obiektów handlowych w proporcji 350 m² na 1000 mieszkańców osiedla.

Na wsi, w siedzibach gmin, planuje się budowę 11-tu dużych ośrodków handlowych w oparciu o powtarzalny i sprawdzony w praktyce projekt gminnego domu handlowego.

5. Umocnienie roli samorządu miast i gmin.

Osiągnięcie tego jest możliwe pod warunkiem wykształcenia w społeczeństwie wiary i przekonania o skuteczności samorządowych działań oraz ukształtowania prosamorządowych postaw obywatelskich. W tym celu niezbędne jest stworzenie możliwie najbardziej szerokiego pola działania — pola aktywności społecznej.

W ciągu 1989 r. przeprowadzona zostanie gruntowna decentralizacja zadań, środków i odpowiedzialności ze szczebla wojewódzkiego na szczebel podstawowy, połączona z przekazaniem radom narodowym stopnia podstawowego mienia wdzielonego z własności państwowej.

Wojewódzka Rada Narodowa zachowa tylko uprawnienia zawarte w art. 27 ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego. W trybie art. 28 cytowanej ustawy na szczebel podstawowy zostaną przekazane dodatkowo następujące sprawy i nadzór założycielski:

- pełne utrzymanie i nadzór nad przekazanymi placówkami kultury, oświaty i ochrony zdrowia,
- planowanie i realizacja inwestycji własnych rady narodowej,
- przedsiębiorstwa państwowe przemysłu rolno-spożywczego z wyłączeniem przedsiębiorstw produkujących alkohol,
- przedsiębiorstwa budowlane i specjalistyczne z wyłączeniem przedsiębiorstw transportowych i państwowych biur projektowych,
- przedsiębiorstwa produkcyjne przemysłowe, handlowe, usługowe.

Na szczeblu wojewódzkim pozostaną wyłącznie kompetencje władze zastrzeżone w ustawach, dotyczące indywidualnych spraw obywateli oraz te kompetencje z zakresu organizacji życia zbiorowego, które dotyczą całego województwa.

Sprawy jednego miasta lub gminy pozostaną w wyłącznej kompetencji miejskiej lub gminnej rady narodowej; dotyczyć to będzie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, szkolnictwa podstawowego i wychowania przedszkolnego, handlu detalicznego, usług bytowych, kultury, sportu i rekreacji oraz w części ochrony zdrowia.

Tak określony podział zadań i odpowiedzialności wymaga zwiększenia ilości środków materialnych będących w dyspozycji rad narodowych stopnia podstawowego. W tym celu od początku 1989 r. nastąpi przemieszczenie źródeł dochodu ze szczebla wojewódzkiego na szczebel podstawowy w postaci podatków od spółdzielczości: pracy, handlowej, rzemieślniczej, ogrodniczej oraz podatków od przedsiębiorstw państwowych przekazanych radom narodowym stopnia pod-

stawowego. W kolejnych fazach przemieszczone będą w trybie art. 20 Prawa budżetowego kolejne źródła dochodów Wojewódzkiej Rady Narodowej radom narodowym stopnia podstawowego w celu uzyskania przez nie pełnej, bądź możliwie najbardziej zbliżonej do pełnej, samodzielności finansowej.

Wojewódzka Rada Narodowa zachowa sobie tylko takie dochody jakie niezbędne są do finansowania przedsięwzięć ogólnowojevodzkich oraz redystrybucji dochodów na rzecz tych jednostek terenowych, które w najbliższych latach nie będą miały możliwości usamodzielnienia się finansowo.

W okresie dwóch lat tworzony będzie na szczeblu wojewódzkim scentralizowany fundusz inwestycyjny, który zapewni niezakłócone finansowanie inwestycji ujętych w planie pięcioletnim na lata 1986—1990.

Zgodnie z przyjętą zasadą decentralizacji Wojewódzka Rada Narodowa będzie popierała i tworzyła warunki dla zwiększenia przez rady narodowe stopnia podstawowego dochodów własnych, dążąc jednocześnie do zmiany obecnych przepisów budżetowych. Obecnie obowiązujące zasady i praktyka budżetowa powoduje, że każde zwiększenie dochodów własnych przynosi w skutku zmniejszenie dotacji ogólnej dla danej rady narodowej. Zmniejsza to zainteresowanie rady narodowej poprawą gospodarowania i staraniami o wypracowanie wyższych niż planowano dochodów własnych.

* * *

Obok głównych celów kierunkowych realizowane będą w województwie zadania i cele w zakresie: ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, sportu i rekreacji.

I. Ochrona zdrowia i opieka społeczna.

Działania na rzecz dalszej poprawy zdrowia społeczeństwa województwa gdańskiego koncentrować się będą na następujących problemach:

- rozszerzenie i pogłębienie działalności profilaktycznej,
- rozwój opieki specjalistycznej w kierunku przeciwdziałania i leczenia chorób cywilizacyjnych,
- polepszenie rehabilitacji leczniczej i zawodowej,
- konsekwentna realizacja programów ochrony środowiska i poprawy stanu sanitarnego miast i wsi.

W tym celu główny wysiłek materialny i organizacyjny zostanie skierowany na rozbudowę szpitalnictwa i zakładów opieki społecznej. Nastąpi poprawa dostępności pacjenta do lekarza i jakości świadczeń medycznych oraz polepszenie zaopatrzenia w leki i środki farmaceutyczne.

Do końca 1992 r. wybudowanych zostanie 7 nowych przychodni zdrowia w miastach oraz 5 ośrodków zdrowia na wsi. Kontynuowana będzie budowa dużego szpitala w Kościerzynie. Gruntownej modernizacji ulegną szpitale im. Kiełturakisa i im. Kopernika w Gdańsku, rozbudowany zostanie szpital im. PCK w Gdyni. Rozpoczęta zostanie budowa Instytutu Chirurgii Akademii Medycznej w Gdańsku, II-go etapu szpitala na Zaspie, oraz rozbudowa szpitala psychiatrycznego w Gdańsku. W tym samym okresie zostaną ukończone modernizacje i remonty obiektów technicznych i pomocniczych służby zdrowia jak: pogotowie ratunkowe w Gdańsku, Sopocie, pralnie w Gdańsku, Gdyni i Tzewie, bazy transportu sanitarnego w Kartuzach, Kościerzynie i w Gdyni, hotele dla pielęgniarek w Gdańsku i Gdyni oraz izby wytrzeźwień w Tzewie i Wejherowie.

Ważnym i niedocenianym dotąd warunkiem pomyślnej realizacji zadań ochrony zdrowia jest ukształtowanie właściwych pozazdrowotnych postaw społeczeństwa oraz eliminowanie zagrożeń zdrowotnych w środowisku zamieszkania, nauki i pracy, w tym także szkodliwych nałogów.

Dla osiągnięcia tych celów budżety terenowe będą co roku zwiększać wysokość nakładów na realizację zadań służby zdrowia i opieki zdrowotnej. Wspomagać je będą środki społeczne zgromadzone na koncie NFOZ i funduszach zwalczania narkomanii i alkoholizmu.

W najbliższych latach nastąpi dalszy dopływ kadry, szczególnie absolwentów akademii medycznych i średnich szkół medycznych. Przewiduje się, że na koniec 1992 r. pracować będzie w przeliczeniu na 10 tysięcy ludności: 25 lekarzy medycyny, 7 lekarzy stomatologów i 46 pielęgniarek — wobec 24,7 lekarzy medycyny, 6,5 lekarzy stomatologów i 43,5 pielęgniarek w 1988 r. Nie oznacza to jednakże poprawy sytuacji w układzie terytorialnym, jak też w wyrównywaniu dysproporcji kadrowych między lecznictwem otwartym a zamkniętym.

Realizowany będzie pełny, rozwinięty system świadczeń społecznych. Wobec stałego wzrostu kosztów utrzymania prowadzone będą działania osłonowe w postaci rekompensat pieniężnych i rewaloryzacji starego portfela emerytów.

Obecnie przewiduje się, że z pomocy społecznej w różnych formach korzystać będzie corocznie około 25 tysięcy osób starych i schorowanych, inwalidów I i II grupy oraz rodzin wielodzietnych, zagrożonych alkoholizmem i narkomanią.

Środki budżetowe na pomoc społeczną muszą być zapewnione w wysokościach w pełni pokrywających występujące potrzeby.

Tworzyć trzeba ponadto warunki do rozwijania różnych form opieki domowej nad osobami przewlekle chorymi, niepełnosprawnymi — szczególnie samotnymi. Zakłada się, że z tych form opieki korzystać będzie 6—8 tysięcy osób rocznie, nie licząc pensjonariuszy państwowych domów pomocy społecznej. Do końca 1992 r. wybudowany zostanie nowy dom opieki społecznej w Kobylewcu, rozbudowie ulegną domy w Wejherowie, Stanisławiu i Gniewie, a dla weteranów pracy oddane zostaną domy w Gdyni i Sopocie realizowane przez spółdzielczość mieszkaniową.

Niezależnie od tego tworzyć trzeba również warunki do podejmowania pracy przez niepełnosprawnych inwalidów — poprzez rozwój oddziałów pracy chronionej, a także spółdzielni inwalidzkiej — celem zapewnienia im samodzielności i samowystarczalności egzystencjalnej, a także współudziału w życiu społecznym.

Za niezbędne uznaje się opracowanie raportu o stanie zdrowotności mieszkańców województwa gdańskiego na tle realizacji uchwały WRN z 1986 r. W oparciu o wymieniony raport określone zostaną kierunki rozwoju ochrony zdrowia i opieki społecznej po 1990 r. oraz rozstrzygnięta zostanie kolejność budowy nowych szpitali w województwie gdańskim.

II. Oświata i wychowanie.

W zakresie oświaty i wychowania, dążąc do prawidłowej realizacji programu dydaktyczno-wychowawczego, obok zwiększenia liczby nauczycieli należy pozyskiwać do współpracy w szerszym niż dotychczas stopniu rodziców, samorząd terytorialny i inne instytucje społeczne. Według prognoz demograficznych, do końca 1990 roku nastąpi znaczny przyrost liczby dzieci i młodzieży w wieku szkolnym. Przy obecnych niedoborach bazy zachodzi konieczność przyspieszenia budowy szkół i placówek oświatowych.

W wyniku działalności inwestycyjnej oraz planowanych do 1992 r. remontów kapitalnych i adaptacji, powiększy się baza materialna szkolnictwa podstawowego o 640 pomieszczeń do nauki oraz pojemność placówek przedszkolnych o 2500 miejsc. Powstaną także dwa nowe ośrodki szkolnictwa specjalnego w Kartuzach i Kościerzynie.

Podejmowane będą działania niwelujące dysproporcje w poziomie nauczania na wsi i w mieście oraz między szkołami m. in. poprzez utrzymanie w dalszym ciągu znacznej liczby szkół niepełnych lecz znajdujących się bliżej miejsca zamieszkania dziecka a późniejsze dowiezienie do szkół do klas starszych.

W zakresie szkolnictwa ponadpodstawowego zapewniona musi być w pełni możliwość kształcenia dla wszystkich absolwentów szkół podstawowych z uwzględnieniem potrzeb gospodarki narodowej w poszczególnych kierunkach kształcenia.

W najbliższych latach nastąpi stopniowe upowszechnianie wykształcenia średniego drogą zmian strukturalno-organizacyjnych i programowych w szkolnictwie zawodowym.

Skutecznego rozwiązania wymaga problem podniesienia kwalifikacji kadry pedagogicznej. Nastąpi zwiększenie zakresu kształcenia nauczycieli na poziomie uniwersyteckim. Kontynuowane będą także dotychczasowe formy dokształcania i doskonalenia zawodowego nauczycieli.

III. Kultura, sport i turystyka.

Podstawowym kierunkiem działania na rzecz rozwoju kultury będzie tworzenie warunków do szerokiego uczestnictwa w niej obywateli. Rozszerzona i doskonalona będzie sieć placówek upowszechniania kultury. W ramach programu inwestycyjnego do 1992 r. przekazane zostaną do eksploatacji dwa nowe domy kultury w Liniewie i Luzinie, dwie sale widowiskowe w Starogardzie i Pucku, oraz pięć bibliotek. Kontynuowana będzie rozbudowa i modernizacja

Państwowej Opery i Filharmonii Bałtyckiej, polegająca na dobudowie obiektu administracyjno-technicznego, nadbudowie „kieszoni scenicznych” z przeznaczeniem na salę prób oraz przystąpi się do gruntownej modernizacji widowni. W latach 1988—1992 dla poprawy warunków nauczania w szkołach artystycznych należy przystąpić do budowy nowej średniej szkoły muzycznej w Gdańsku lub Gdyni oraz nowego budynku dla Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni.

Kontynuowany będzie wieloletni program ochrony zabytkowych kompleksów urbanistyczno-architektonicznych w Gdańsku, Gniewie, Pucku, Starogardzie, Sopocie, Helu i Tczewie. Odnowione obiekty zabytkowe będą przekazywane głównie na potrzeby kultury, np.: były obiekt sakralny w Gdańsku — na salę koncertową, Wielki Młyn — na dom kultury, spichrz nad Motławą — na potrzeby Akademii Muzycznej i Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku.

Odrębnym, równie ważnym problemem, niemal już tradycyjnym w naszym regionie, będzie pielęgnowanie i popularyzowanie kultury regionalnej i morskiej poprzez wydawnictwa, publikacje, muzealnictwo, ale również przez dostosowaną do tego edukację młodzieży.

W zakresie kultury fizycznej i sportu w latach 1988—1992 dążyć się będzie do utrzymania poziomu sportu kwalifikowanego oraz rozszerzenia zasięgu upowszechniania sportu masowego szczególnie wśród dzieci i młodzieży oraz w zakładach pracy.

W wyniku organizowanych różnorodnych szkoleń przewiduje się podniesienie kwalifikacji około 500 instruktorów sportu, około 1500 instruktorów rekreacji i organizatorów sportu masowego oraz około 800 sędziów dla potrzeb sportu wyczynowego.

W zakresie ruchu turystycznego zmierzać się będzie do rozwijania bazy materialnej oraz bardziej racjonalnego jej wykorzystania. Za najważniejsze cele uznaje się zagospodarowanie strefy podmiejskiej oraz lasów i jezior Pojezierza Kaszubskiego.

Przewiduje się uruchomienie 57 nowych urządzeń i obiektów sportowych, wzrost taniej bazy noclegowej o 5 tys. miejsc. Nastąpi rozszerzenie prac związanych z zagospodarowaniem plaż i kąpielisk przy wodach Zatoki Gdańskiej i wodach śródlądowych.

Rozwój infrastruktury turystyczno-wypoczynkowej opierać należy w coraz znacniejszym stopniu na Wojewódzkim Funduszu Turystyki i Wypoczynku zakładającym dopływ środków z obsługi ruchu turystycznego (w tym z dopłat do cen za usługi).

Tworzone będą warunki dla rozwoju turystyki zagranicznej przyjazdowej m. in. przez rozbudowę bazy o wysokim standardzie, budowanej przy udziale kapitału zagranicznego.

IV. Bezpieczeństwo obywateli, ład i porządek publiczny.

W zakresie kształtowania bezpieczeństwa publicznego, realizując program zapobiegania i zwalczania zjawisk patologii społecznej, należy intensyfikować wielokierunkowe i skoordynowane działania z wszystkimi organami państwowymi, organizacjami społecznymi, administracją gospodarczą, środowiskami twórczymi, pedagogami i wychowawcami. Działania te powinny zmierzać do podnoszenia dyscypliny społecznej, poszanowania prawa i przestrzegania norm współżycia społecznego oraz podniesienia ogólnego poziomu kulturalnego społeczeństwa. Preferować należy ochronę mienia społecznego, porządku i dyscypliny w zakładach pracy oraz zwiększać starania o ochronę mienia indywidualnego i bezpieczeństwa obywateli.

Szczególną uwagę zwracać się będzie na grupę osób — wśród młodego pokolenia — wykazujących oznaki demoralizacji, nadużywania alkoholu, narkomanii, pasożytniczego trybu życia, lekceważącego stosunku do pracy i mienia społecznego. W tym celu niezbędne są nie tylko działania organów ochrony prawnej, ale także stworzenie atmosfery potępienia społecznego dla naruszeń prawa oraz przyspieszenie rozwoju bazy ekonomiczno-kulturalnej, zapewnienie jej należytej rangi i statusu, a także materialnych warunków działania.

Skuteczność w ograniczaniu zjawisk patologii społecznej osiągnąca będzie także poprzez przestrzeganie i popularyzowanie obowiązujących przepisów dotyczących zwalczania i zapobiegania używaniu środków odurzających i nadużywaniu napojów alkoholowych, poszerzanie bazy ośrodków opiekuńczo-wychowawczych dla nieletnich zagrożonych demoralizacją, tworzenie placówek resocjalizacyjno-wychowawczych wyposażonych w odpowiednie zaplecze, przeznaczono-

nych do prowadzenia pracy z młodzieżą oraz do udzielania pomocy rodzinom mającym trudności wychowawcze.

Rozwijając i rozszerzając należy bazę izb wytrzeźwień, wyposażając je w środki umożliwiające rozwinięcie funkcji wychowawczych (Tczew, Wejherowo) lecznictwa zamkniętego (dla alkoholików i osób uzależnionych od narkotyków) oraz zwiększać skuteczność ich leczenia. Za niezbędne uznaje się objęcie opieką i przygotowaniem do pracy nieletnich, którzy po ukończeniu szkoły podstawowej nie kontynuują nauki i nie podejmują pracy, a także konsekwentne reagowanie na wszelkie naruszenie prawa, porządku i ładu w miejscach publicznych (m. in. przez usuwanie z miejsc publicznych osób znajdujących się w stanie nietrzeźwości, które zakłócają spokój publiczny).

* * *

Pomyślna realizacja programu rozwoju województwa uzależniona jest od uzyskania widocznego postępu w działalności gospodarczej, w tym od:

- uzyskania wyższego od średniego w kraju wzrostu produkcji dóbr i usług,
- podniesienia jakości i nowoczesności wyrobów,
- przebudowy strukturalnej gospodarki województwa, polegającej na zwiększeniu udziału produkcji eksportowej i rynkowej.

Przemysł okrętowy i gospodarka morska spełniać będą nadal główną funkcję w rozwoju gospodarczym województwa. Szybszy jednak musi być rozwój przemysłu lekkiego, elektronicznego, drzewnego, rolno-spożywczego, elektromaszynowego i produkcji materiałów budowlanych.

Dalszy rozwój gospodarki morskiej będzie uzależniony od środków jakie przeznaczy się na jej modernizację. Główne przedsięwzięcia inwestycyjne koncentrować się powinny na modernizacji i rekonstrukcji zdekapitalizowanych nabrzeży i baz przeładunkowych portów morskich Gdańska i Gdyni, modernizacji stoczni remontowych, na odnowieniu floty morskiej i rybackiej.

W najbliższych latach zostanie wypracowany i wdrożony do praktyki gospodarczej system powiązań organizacyjnych i ekonomicznych miast portowych z całym kompleksem portowo-morskim. System ten zagwarantuje osiągnięcie wzajemnych korzyści z istniejącego sąsiedztwa portu i miasta, umożliwi harmonijny ich rozwój. Przypadnie też w okresie kadencji ustalić sposób funkcjonowania i zorganizować na terenie województwa obszary wolnocłowe dla handlu międzynarodowego lub założyć specjalne strefy ekonomiczne dla rozwijania współpracy kapitałowej i kooperacji z przedsiębiorstwami zagranicznymi. Ożywienia wymaga działalność eksportowa miejscowych jednostek drobnej wytwórczości poprzez zorganizowanie ich samorządu gospodarczego i targów eksportowych.

Dużego znaczenia w naszym województwie nabierze przemysł energetyczny. Nastąpi w tym czasie pełne uruchomienie kompleksu energetycznego nad Jeziorem Żarnowieckim w postaci sprzężonych ze sobą elektrowni jądrowej z czynną już elektrownią pompowo-szczytową. Usunie to kolejny próg rozwojowy naszego województwa i zapewni całkowitą samowystarczalność energetyczną i zupełną pewność zasilania opartego o miejscowe stałe źródło energii elektrycznej.

Załącznik nr 3 do uchwały nr V/38/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 28 lutego 1989 r.

Problemowe tematy sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na okres kadencji w latach 1988—1992:

1. Założenia do programu kadencyjnego WRN na lata 1988—1992.
2. Uchwalenie wojewódzkiego wyborczego programu działania WRN na okres kadencji.
3. Zaopiniowanie koncepcji „Gdańskiej Inicjatywy Samorządowo-Gospodarczej”.
4. Uchwalenie 5-letniego planu społeczno-gospodarczego na lata 1991—1995.

5. Rozwój budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego.
6. Działalność spółdzielni mieszkaniowych w Trójmieście w zakresie zagospodarowywania osiedli ze szczególnym uwzględnieniem infrastruktury społecznej.
7. Ocena kierunków rozwoju produkcji rynkowej i usług.
8. Raport o ochronie środowiska naturalnego.
9. Ocena stanu oraz kierunki działań w zakresie poprawy bezpieczeństwa przeciwpożarowego w województwie gdańskim.
10. Ocena rezultatów wynikających z decentralizacji uprawnień WRN na rzecz rad narodowych stopnia podstawowego.
11. Ocena porządku i bezpieczeństwa publicznego.
12. Ocena stanu zdrowotnego społeczeństwa z uwzględnieniem realizacji uchwały WRN z 1986 r., dotyczącej stanu zdrowotnego mieszkańców województwa i kierunków rozwoju ochrony zdrowia oraz opieki społecznej.
13. Ocena realizacji interpelacji radnych WRN.
14. Program przedsięwzięć gospodarki komunalnej w zakresie ochrony środowiska z uwzględnieniem porządkowania gospodarki wodno-ściekowej i utylizacji odpadów na terenie miast i wsi.
15. Ocena realizacji wyborczego programu działalności na okres kadencji oraz wniosków i postulatów wyborców.
16. Program rozwoju kultury do 2000 r.
17. Ocena realizacji uchwał WRN w zakresie poprawy zaopatrzenia w środki produkcji producentów rolnych i usprawnienia skupu produkcji rolniczej w świetle praktyki.
18. Stan kadry i bazy w oświacie województwa gdańskiego.

Informacje o realizacji uchwał WRN:

19. Nr XIII/74/86 z dnia 25 marca 1986 r. dot. regionalnego planu rozwoju Żuław na lata 1986—1995.
20. Nr XVII/106/86 z dnia 7 października 1986 r. dot. stanu i sposobów rozwiązywania potrzeb w zakresie remontów zasobów mieszkaniowych, obiektów służby zdrowia i oświaty oraz handlu, usług i sportu.
21. Nr XXI/140/87 z dnia 27 marca 1987 r. dot. dalszego rozwijania działań na rzecz poprawy stanu porządku i bezpieczeństwa, umacniania zdrowia moralnego oraz zapobiegania i zwalczania patologii społecznej.
22. Nr XXIV/159/87 z dnia 30 czerwca 1987 r. dot. rozwoju turystyki i wypoczynku w województwie gdańskim.
23. Nr XX/135/87 z dnia 30 stycznia 1987 r. dot. kompleksowego programu rozwoju województwa do roku 2000.

115

UCHWAŁA Nr V/40/89

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 28 lutego 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji za rok 1988.

Na podstawie art. 45 ust. 7 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

W uchwale nr XXXIII/201/88 z dnia 10 czerwca 1988 r. w sprawie ustalenia ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji za rok 1988 (Dz. Urz. W. Gd. Nr 16, poz. 113 oraz Nr 30, poz. 219) po § 3a dodaje się § 3b o treści:

„§ 3b. Dla przedsiębiorstw przejętych z gestii założycielskiej organów centralnych, na podstawie zarządzenia nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1988 r. w sprawie zmiany organów założycielskich przedsiębiorstw państwowych, udziela się ulg i zwolnień we wpłatach z tytułu amortyzacji na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji za rok 1988 w wysokości takiej, jaką przedsiębior-

stwa te uzyskiwałyby w przypadku ich pozostawienia w gestii założycielskiej centralnych organów administracji państwowej."

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
T. Langer

116

ZARZĄDZENIE Nr 26/89

Wojewody Gdańskiego

z dnia 29 lipca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej w województwie gdańskim.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195) w związku z § 1 ust. 1 pkt 1 lit. k i § 2 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1988 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (M. P. z 1988 r. Nr 18, poz. 159 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 61 i Nr 15, poz. 110) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 25/89 Wojewody Gdańskiego z dnia 18 lipca 1989 r. w sprawie opłat za przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej w województwie gdańskim (Dz. Urz. W. Gd. Nr 15, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Opłata za trasowany miesięczny bilet pracowniczy z miejsca zamieszkania do miejsca pracy w granicach administracyjnych miasta — bez względu na ilość linii, z wyłączeniem linii pospiesznych i specjalnych — jest równa stawce opłaty ustalonej dla normalnego biletu miesięcznego za przejazd na trasie jednej normalnej linii miejskiej.

Powyższe ma zastosowanie wyłącznie do zakupu biletu miesięcznego do jednego miejsca pracy wskazanego przez pracownika”.

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1989 r. po uprzednim ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.”

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Wojewoda
J. Jędykiewicz

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21-27; Administracja: parter, pokój Nr 3, tel. 377-795; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H, tel. 377-384. Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i środy od godz. 7.45 do godz. 15.45; we wtorki, czwartki i piątki — od godz. 7.45 do godz. 15.00; w soboty — od godz. 7.45 do godz. 12.15.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego wynoszą: 1600 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 800 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza). Opłaty za prenumeratę uiszczą się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 190 31-794-224 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszczą się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę. Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 64,— zł za 1 egz.

RSW „P-K-R” ZPF Gdańsk. Zam. 1609 — 89 — 1500